

GEZ	LP. 9	KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość
1. Nazwa KOŚCIÓŁ ŚW. WAWRZYŃCA Z ZESPOŁU SAKRALNEGO wraz z otoczeniem w promieniu 50 m		2. Czas powstania 1757 r., 1854 r., 1957 r.		ZAKROCZYM
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów				4. Adres ul. Koźmińskiego 36 05-170 Zakroczym Oznaczenie w ewidencji gruntów i budynków: działka o nr ew. 22 obręb 01-02 własność: Klasztor Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów w Zakroczymiu
 <p>Lokalizacja obiektu</p>		 <p>Rzut budynku</p>		5. Przynależność administracyjna województwo: mazowieckie powiat: nowodworski gmina: Zakroczym
 <p>Elewacja wejściowa</p>		 <p>Elewacja południowa</p>		6. Forma ochrony Rejestr zabytków – decyzja nr 1121/140 z dnia 08.06.1958 r. MPZP miasta Zakroczym Teren 135-UK

8. Historia, opis i wartość

Kościół wraz z klasztorem OO Kapucynów ufundował Józef Młocki – starosta zakroczymski w 1757 r, zaś z zapisów historycznych drewniany kościół św. Wawrzyńca został ufundowany około 1548 r. przez pobożne „mieszczki” zakroczymskie. Kościół przeszedł przebudowę ok. 1854 r., zaś od 1892 r., po kasacie konwentu zakroczymskiego

Kościół usytuowany ok. 500 m na płd. od drogi krajowej 62 ulicy BWTZ. Kościół wraz z klasztorem ogrodzony jest wysokim murem. Kościół ceglany, wybudowany na ceglanej podmurówce, otynkowany, Zbudowany na planie pseudo bazyliki z trójprzęsłowym korpusem, trójnawowy, z wydłużonym prezbiterium zamkniętym półkolistą apsydą. W niej ołtarz św. Wawrzyńca wykonany z drewna, z obrazem świętego. W ołtarzu umieszczono rzeźbione tabernakulum.

Po obu stronach prezbiterium prostokątne pomieszczenia, nawy boczne otwierają się do głównej nawy półkolistymi arkadami wspartymi na prostokątnych filarach. Stropy w nawie głównej i w pomieszczeniach po stronie południowej płaskie żelbetowe, w nawach bocznych i w pomieszczeniu przylegającym do klasztoru sklepienia krzyżowe. Więźba dachowa drewniana, stolcowo – krokwiowa, dach kryty blachą cynkową, sygnaturka blachą miedzianą. Posadzka w kruchcie kamienna, w nawie głównej i w prezbiterium z łamanych kawałków szarego marmuru, w nawach bocznych z białych i czarnych płytek ceramicznych. Drzwi wejściowe płycinowo – ramowe, dębowe, dwuskrzydłowe, listwy ułożone w kasetony zawieszane na trzech parach zawiasów ozdobnych umieszczone w portalu z piaskowca. Nad drzwiami supraporta ujęta po bokach smukłymi konsolkami dźwigającymi profilowany gzyms z napisem „Bogu Wszechmogącemu na Chwałę „1757-1957”. Okna metalowe, podwójne, szczeblinkowe umieszczone w półkolistych rozglifionych wnękach, na fasadzie głównej prostokątne i w półszczytach okrągłe. Na kruchcie wsparty dębowy prospekt organowy o linii wklęsło wypukłej ozdobiony profilowanym parapetem i płycinami, w prezbiterium dwie emporie drewniane o wybruszonych balkonach i z przeszklonymi, szczeblinkowymi oknami.

Fasada trójosiowa, nawa główna wydzielona dwiema szerokimi listwami. Nad portalem dwa prostokątne okna, nad nawą główną trójkątny przyczołek, nad listwami w polu przyczołka przerywane naczółki, nad nawami bocznymi wydzielone profilowanym gzymsem półszczytiki w ich polach okulusy. Szczyt fasady zwieńczony kulą z krzyżem i po bokach dwoma cokołami z kamiennymi wazami. Dookoła budynku biegną profilowane gzymsy.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Bardzo dobry. Widoczne ubytki tynku i zawilgocenia.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Małgorzata Frączkowska

Agnieszka Niezabitowska

15.12.2020 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* Dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków